

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1973-1974.

24 OKTOBER 1973.

Voorstel van wet tot inrichting van een telling van de ouderloze kinderen.

TOELICHTING

Uit statistieken is gebleken dat op dit ogenblik meer dan 30.000 kinderen in internaten — indertijd weeshuizen genoemd — verblijven.

Er bestaat evenwel geen enkele telling van de minderjarigen die hun jeugd in zulke instellingen doorbrengen en geen enkel contact met hun ouders hebben.

Als we aannemen dat de affectieve banden met een vader en een moeder van het allergrootste belang zijn voor de ontwikkeling van de persoonlijkheid, is het dringend noodzakelijk aan de kinderen, naar wie hun ouders niet omzien, een thuis te bezorgen door adoptie of een vast gezinsverband; op zijn minst zouden die kinderen contact met de buitenwereld moeten kunnen hebben onder toezicht.

Het beste middel om dit te bereiken is die minderjarigen geregeld op te sporen en de verzamelde inlichtingen te centraliseren in een zelfde departement, bij voorkeur dat van het Gezin.

De voorgestelde wet heeft bijgevolg ten doel alle natuurlijke of rechtspersonen, alle instellingen en alle private of openbare inrichtingen die gewoonlijk minderjarigen collectief opnemen, te verplichten een register bij te houden van de bezoeken die de aan hun bescherming toevertrouwde kinderen ontvangen.

In dat register moet onder meer worden vermeld: de burgerlijke stand van de kinderen, de naam, voornamen en woonplaats van hun ouders, de naam en het adres van de persoon of de overheid die hun het kind heeft toevertrouwd, de datum van de bezoeken en de hoedanigheid van de

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1973-1974.

24 OCTOBRE 1973.

Proposition de loi instaurant un recensement des enfants sans parents.

DEVELOPPEMENTS

Des statistiques ont pu établir que le nombre d'enfants vivant dans des internats — appelés jadis orphelinats — est actuellement de plus de trente mille.

Il n'existe cependant aucun recensement des mineurs d'âge qui passent leur jeunesse dans ces établissements en restant privés de tout contact avec leurs auteurs.

Si l'on tient compte de l'importance capitale dans le développement de la personnalité des relations affectives avec un père et une mère, il est urgent de veiller à procurer un foyer aux enfants dont leurs auteurs se désintéressent, par le moyen de l'adoption ou, à défaut, d'un placement familial stable; au minimum convient-il de donner à ces enfants un contact avec la vie extérieure à l'aide d'un parrainage.

Le moyen le plus efficace pour atteindre le but souhaité est d'organiser un dépistage régulier de ces mineurs et de centraliser les renseignements recueillis au sein d'un même département ministériel, de préférence celui de la Famille.

La loi suggérée a donc pour objet d'imposer à toute personne physique ou morale, à toute œuvre ou à tout établissement privé ou public recueillant collectivement, de façon habituelle, des mineurs, de tenir un registre des visites faites aux enfants placés sous sa protection.

Ce registre devra mentionner, entre autres, l'état civil des enfants, les nom, prénoms, et domicile des père et mère, le nom et l'adresse de la personne ou de l'autorité qui a confié l'enfant, la date des visites et la qualité de la personne qui s'est intéressée à l'enfant, en même temps que la description

persoon die naar het kind heeft omgezien, alsmede een bondige beschrijving van de verblijven van de kinderen bij derden buiten het toezicht van de inrichting.

Op het einde van elk kalenderkwartaal zenden de natuurlijke of rechtspersonen die onder deze wet vallen, aan de Minister van het Gezin een afschrift van de bladzijden uit het register betreffende de kinderen die tijdens de drie laatste maanden geen enkel bezoek van hun ouders hebben ontvangen.

Wij hebben het niet nodig geacht de inrichting van dat register in deze wet te regelen.

De Minister van het Gezin kan de ingekomen register-uittreksels doorzenden aan de erkende adoptiediensten.

Daar nalatigheid moet worden voorkomen, kan de weigering om het register bij te houden of de inhoud ervan mede te delen, gestraft worden met geldboete, intrekking van de erkenning bepaald in het koninklijk besluit van 29 april 1969 genomen ter uitvoering van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming of met ontzegging van de voordelen verbonden aan het toezicht door het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn.

♦♦

VOORSTEL VAN WET

ARTIKEL 1.

Alle natuurlijke dan wel private of publieke rechtspersonen die gewoonlijk minderjarigen collectief opnemen, houden een register van de bezoeken die de minderjarigen onder hun bescherming ontvangen.

ART. 2.

De inrichting van dat register wordt bij koninklijk besluit bepaald.

ART. 3.

De natuurlijke of rechtspersonen die onder deze wet vallen, zenden op het einde van elk kalenderkwartaal aan de Minister tot wiens bevoegdheid het Gezin behoort, een afschrift van het gedeelte van de registers betreffende de minderjarigen die tijdens de drie afgelopen maanden geen bezoek van hun ouders hebben ontvangen.

ART. 4.

Hij die weigert of nalaat het register te houden dan wel weigert of nalaat de bepaalde uittreksels door te zenden

sommaire des séjours faits chez des tiers hors de la surveillance de l'établissement.

A la fin de chaque trimestre civil, les personnes physiques ou morales assujetties à la présente loi communiqueront au Ministre de la Famille copie des pages du registre relatives aux enfants qui n'auront reçu aucune visite de leurs auteurs au cours des trois derniers mois.

Il n'a pas paru nécessaire de dresser le modèle du registre dans la présente loi.

Le Ministre de la Famille pourra communiquer les extraits de registre en sa possession aux services d'adoption qui auront reçu son agréation.

Comme il importe de prévenir les négligences, le refus de tenir le registre ou de communiquer son contenu pourra faire l'objet de sanctions telles une amende, le retrait de l'agrément prévue à l'arrêté royal du 29 avril 1969 pris en exécution de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse ou encore la privation des avantages résultant de la surveillance par l'Œuvre Nationale de l'Enfance.

N. HOUGARDY.

♦♦

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE 1er.

Toute personne physique ou morale, privée ou publique qui recueille collectivement, de façon habituelle, des mineurs d'âge tiendra un registre des visites reçues par les enfants placés sous sa protection.

ART. 2.

Un arrêté royal fixera la forme du registre.

ART. 3.

Les personnes physiques ou morales assujetties à la présente loi communiqueront au Ministre ayant la Famille dans ses attributions, à la fin de chaque trimestre civil, une copie de la partie des registres concernant les mineurs qui pendant les trois mois écoulés n'auront pas reçu de visite de leurs auteurs.

ART. 4.

Le refus de tenir le registre ou la négligence de sa tenue, comme le refus ou la négligence de communiquer les extraits

aan de Minister tot wiens bevoegdheid het Gezin behoort, kan worden gestraft met geldboete van 1.000 tot 10.000 frank, of met intrekking van de erkenning bepaald in het koninklijk besluit van 29 april 1969 genomen ter uitvoering van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming of met ontzegging van de voordelen verbonden aan het toezicht door het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn.

prévus au Ministre ayant la Famille dans ses attributions, pourra être sanctionné d'une amende de 1.000 à 10.000 francs, ou par le retrait de l'agrément prévue à l'arrêté royal du 29 avril 1969 pris en exécution de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse ou encore de la privation des avantages résultant de la surveillance exercée par l'Œuvre Nationale de l'Enfance.

N. HOUGARDY.
B.J. RISOPOULOS.
P. ANSIAUX.
R. HOUBEN.
M.A. PIERSON.